

GILLETTE

THE UNMEASURED ASSET

MEMORY, MEANING AND VALUE
BEYOND THE BALANCE SHEET

FERDINANDO FREGA

GILLETTE, BONUM NON MENSUM

SEMANTIC REALITY 2026 · FOUNDATIONS · 04

Memoria, significatio et pretium ultra rationes accepti et expensi

Auctore Ferdinando Frega

Societas notam mercatoriam possidet.

Homines memoriam servant.

Memoria pretium servat.

SUMMARIUM

Plus quam saeculum Gillette sermone productorum, partis mercatus, novationis, fabricationis, distributionis et eventuum nummariorum excussa est.

Hoc documentum aliam quaestionem proponit.

Quid si unum ex pretiosissimis Gillette bonis non plene mensum est?

Quid si pars pretii notae non in officinis, privilegiis, machinis, viis venditionis aut relationibus trimestribus exstat?

Quid si bonum invisibile iuxta conspicuum per generationes operatum est?

Haec relatio eam possibilitatem Bonum Non Mensum appellat.

Eius partes sunt memoria, fiducia, agnitio, continuitas narrativa et necessitudines humanae.

Ratio accepti et expensi usitata metitur quod societates possident.

Haec relatio excutit quod emptores meminerunt.

CAPUT 1

PRIMAE RATIONES

Omnis societas rationes accepti et expensi habet.

Bona.

Debita.

Reditus.

Fluxus pecuniae.

Collocatio.

Deminutio pretii.

Primae rationes necessariae sunt.

Sine eis nulla esset disciplina.

Nulla rationis reddendae obligatio.

Nulli mercatus capitalium.

Nulla aestimandi forma.

Collocatores eis innituntur.

Administratio eis innititur.

Mercatus eis innituntur.

Attamen nullae rationes umquam plene explicaverunt cur emptor unam notam familiarem alteri praeferat.

Negotium nummarium est.

Decisio saepe humana est.

CAPUT 2

SECUNDAE RATIONES

Sunt secundae rationes.

Non publicae.

Nullis legibus rectae.

Numquam relatae.

Attamen aequae verae.

Earum bona sunt:

Memoria.

Fiducia.

Agnitio.

Familiaritas.

Fama.

Praesentia in cultu.

Continuitas narrativa.

Earum debita sunt:

Confusio.

Oblivio.

Levitas momenti.

Distantia.

Erosio significationis.

Emptores has rationes cotidie recognoscunt.

Eas tantum rationes non appellant.

CAPUT 3

QUID EMPTORES RE VERA EMANT

Producta quaestiones solvunt.

Notae incertitudinem minuunt.

Novacula radit.

Nota securum reddit.

Lamina pilum secat.

Nota exspectationem fert.

Negotium corporeum in taberna fit.

Negotium animi annis ante fit.

In memoria.

Emptores saepe fiduciam emunt multo antequam producta emant.

CAPUT 4

INFRASTRUCTURA INVISIBILIS

Aedificia cura egent.

Officinae cura egent.

Machinae cura egent.

Notae quoque cura egent.

Sed ratio curandi diversa est.

Infrastructura notae non ex chalybe construitur.

Ex experiētiis cumulatis construitur.

Omni commendatione.

Omni dono.

Omni sermone familiari.

Omni fabula privata.

Omni memoria ab una generatione ad sequentem tradita.

Notae firmissimae simul in foro et in imaginatione humana operantur.

CAPUT 5

GILLETTE UT SYSTEMA MEMORIAE

Plerique Gillette notam radendi esse dicunt.

Ea descriptio recta est.

Etiam imperfecta est.

Progrediente tempore Gillette aliquid magis complexum facta est.

Punctum quo referimur.

Consuetudo.

Ritus.

Signum cum patribus, filiis, familiis, consuetudinibus cotidianis et identitate propria coniunctum.

Producta imitari possunt.

Officinae iterari possunt.

Memoria difficilius duplicatur.

Quo maior memoria, eo maius bonum occultum.

CAPUT 6

AETAS ATTENTIONIS ALGORITHMICAE

Novum ambitus emersit.

Machinae quaerendi inventionem ordinant.

Intellegentia artificialis notitias ordinat.

Algorithmi conspicuitatem afficiunt.

Systemata scientiae notiones coniungunt.

In hoc ambitu conspicuitas bonum fit.

Consociatio bonum fit.

Narratio bonum fit.

Memoria data fit.

Significatio signum fit.

Certamen de attentione paulatim certamen de interpretatione fit.

CAPUT 7

ORTUS PERICULI SEMANTICI

Plurimae societates periculum operationis intellegunt.

Plurimae societates periculum iuridicum intellegunt.

Plurimae societates periculum nummarium intellegunt.

Novius genus emergere incipit.

Periculum semanticum.

Possibilitas ut significatio notae extra structuras publicas societatis evolvatur.

Non per possessionem.

Non per lites.

Non per fabricationem.

Sed per interpretationem publicam.

Quo magis mundus conectitur, eo difficilius significatio in unum colligitur.

CAPUT 8

PROTOCOLLUM OBSERVATIONIS

Si Bonum Non Mensum exstat, vestigia observabilia relinquere debet.

Non vestigia nummaria.

Vestigia humana.

Vestigia semantica.

Vestigia cultus.

Finis observationis non est praedictio.

Finis est agnitio.

Multo antequam pretium in relatione nummaria appareat, plerumque in sermone appareat.

Multo antequam deminutio in rationibus appareat, plerumque in perceptione appareat.

Scriba igitur Protocollum Observationis proponit.

Non ut notam administret.

Non ut administrationem lacessat.

Non ut socios afficiat.

Tantum ut observet quod systemata usitata raro metiuntur.

Signum primum.

Quis de nota loquitur cum nota de se ipsa non loquitur?

Signum secundum.

Quae fabulae sine promotione societatis circumferri pergunt?

Signum tertium.

Quae memoriae per generationes supersunt?

Signum quartum.

Quae significationes crescere pergunt sine impensis mercaturae?

Signum quintum.

Quis fiduciam gignit?

Societas?

Emptor?

An necessitudo inter eos?

Signum sextum.

Quae narrationes magis conspicuae fiunt in machinis quaerendi,
in systematis scientiae et in ambitibus intellegentiae artificialis?

Nullum horum signorum recta in rationibus apparet.

Attamen omnia pretium futurum afficere possunt.

CAPUT 9

PROBATIO SEMANTICA SUB ONERE

Ordinationes usitatae probationes nummarias sub onere faciunt.

Probationes operationis sub onere.

Recognitiones obsequii legibus.

Bonum Non Mensum aliam exercitationem requirit.

Probationem semanticam sub onere.

Eius propositum est distantiam observare inter:

Possessionem et memoriam.

Collocationem et agnitionem.

Conspicuitatem et significationem.

Communicationem et fiduciam.

Notae culturam et experientiam humanam.

Quo maior distantia, eo maior incertitudo.

Quo maior incertitudo, eo difficilior aestimatio futura.

Haec forma certitudinem non quaerit.

Conscientiam quaerit.

CAPUT 10

CUIUS EST MEMORIA?

Societas notam mercatoriam possidere potest.

Societas proprietatem intellectualem possidere potest.

Societas officinas possidere potest.

Possessio minus clara fit cum de memoria agitur.

Emptores memoriae participes sunt.

Familiae memoriae participes sunt.

Cultus memoriae particeps est.

Tempus memoriae particeps est.

Pretiosissima notae elementa saepe ultra possessionem formalem patent.

Societas notam mercatoriam possidere potest.

Non tamen fortasse omnem significationem quae ei adhaeret.

CAPUT 11

BONUM NON MENSUM

Bonum Non Mensum machinis solis acquiri non potest.

Impensis solis augeri non potest.

Efficacitate sola servari non potest.

Eius conservatio continuitatem requirit.

Attentionem.

Intellegentiam.

Custodiam.

Cogitationem in longum tempus.

Quia pretium non semper evanescit cum emptores emere desinunt.

Interdum pretium evanescere incipit cum emptores curare desinunt.

Discrimen annos requirere potest ut conspicuum fiat.

CAPUT 12

NOTA SCRIBAE

Propositum huius documenti non est administrationem lacescere.

Non est socios lacescere.

Non est possessionem lacescere.

Propositum est observatio.

Est scamnum inter caput et administrationem.

Ex illo scamno una quaestio magis magisque ad rem pertinere videtur.

Quid si quaedam ex pretiosissimis societatum hodiernarum bonis non sunt ea quae diligentissime metiuntur?

Quaestio aperta manet.

Responsum futuri erit.

DECLARATIO EXTREMA

Mercatus excellunt in metiendo quod numerari potest.

Homines excellunt in recordando quod non potest.

Inter has duas res veras stat nota hodierna.

Ex parte officina.

Ex parte memoria.

Ex parte rationes.

Ex parte fabula.

Bonum conspicuum in relationibus apparet.

Bonum non mensum in hominibus apparet.

Utrumque pretium creat.

Unum tantum facile numeratur.

Societas notam mercatoriam possidet.

Homines memoriam servant.

Memoria pretium servat.

Ferdinando Frega

Gillettenarrative

Libros non vendimus. Necessitudines aedificamus.